

یأس مردم از کارایی حکومت وحدت ملی

نجیب الله وجاهت (اکبری)

سرمقاله

سفر دیر هنگام رییس جمهور به هند

حفیظ الله زکی

پس از هفت ماه رییس جمهور اشرف غنی در راس هیات بلندمرتبه ۸۲ نفری برای انجام اولین سفر رسمی اش به هند دوشنبه شب وارد دلهی نو شد.

آقای اشرف غنی در نخستین سفرش به عنوان رئیس جمهوری افغانستان به هند با رییس جمهور، صدر اعظم و وزیران خارجه، تجار، دفاع و مشاور رییس جمهور در امنیت ملی به صورت جداگانه دیدار و گفتگو داشته است.

هدف از سفر رییس جمهور جلب همکاری های اقتصادی، تجاری و امنیتی هند و تقویت اعتماد و دوستی های تاریخی میان افغانستان و هند می باشد. رییس جمهور در این سفر از رابطه تاریخی افغانستان و هند یاد کرد و گفت که کشورها اختلافات شان را فراموش می کنند تا روابط آینده خود را برقرار سازد؛ اما مناسبات آینده افغانستان و هند بر مبنای گذشته استوار می باشد. رییس جمهور از خطر تروریسم در منطقه سخن گفت و در این رابطه خواهان همکاری منطقه ای گردید. وی یاد آور شد که افغانستان در سال پیشرو با تهدیدات سخت امنیتی مواجه می باشد. رییس جمهور در بخش اقتصادی به موقعیت تاریخی افغانستان اشاره کرد و گفت که می خواهد این موقعیت را دوباره احیا کند و افغانستان را به چهارراه تجارت منطقه ای تبدیل نماید.

افغانستان و هند در سال ۲۰۱۱ موافقت نامه استراتژیک را به امضا رسانده بود که از جمله کمک های نظامی و آموزش نیروهای امنیتی نیز شامل موافقت نامه بود. در آستانه سفر رییس جمهور به هند، آن کشور سه بال هلیکوپتر نظامی را به افغانستان تحویل داد و صدر اعظم هند متعهد شد که این کمک ها همچنان ادامه پیدا خواهد کرد.

بزرگترین نیاز افغانستان به هند جلب همکاری آن کشور در زمینه های امنیتی، تجاری و اقتصادی است. در سال های گذشته هند اگرچه در ارتباط با کمک های نظامی با احتیاط عمل کرده است؛ اما در بخش اقتصادی کمک های قابل توجهی به افغانستان داشته است. کمک ۲.۴ میلیارد دلاری هند به افغانستان، آن کشور را به بزرگترین کمک کننده منظوقی تبدیل کرده است. رابطه نزدیک و توأم با اعتماد حکومت گذشته با هند، توجه مقامات آن کشور را به کمک و نیز سرمایه گذاری به افغانستان جلب کرده بود. اعتمادی که در حکومت وحدت ملی تا حدودی مخدوش گردید.

سفرهای پی در پی مقامات سیاسی و امنیتی پاکستان به افغانستان و سفر رییس جمهور به پاکستان که در آغاز تشکیل حکومت وحدت ملی انجام شد، این گامها را تقویت کرد که حکومت وحدت ملی ترجیح می دهد به جای رابطه با هند، همکاری های متقابل خود را با پاکستان تقویت کند. مهمترین موضوع و نیاز در افغانستان تأمین امنیت در کشور است و این امنیت تنها با همکاری پاکستان امکان پذیر می گردد. لذا ضرورت است تا همکاری صادقانه آن کشور در عرصه تأمین امنیت در افغانستان جلب شود و در مقابل افغانستان هم تعهد دهد که در سیاست های خارجی اش منافع پاکستان را در نظر بگیرد. به نظر آگاهان این چرخش سیاست خارجی به نزدیکی روابط با پاکستان منجر می شود که متقابلا سردی روابط با کشور هند را در پی خواهد داشت.

بنابراین سفر رییس جمهور از یک سو شاید به منظور ایجاد توازن در سیاست خارجی و منطقه ای و تأکید بر روابط دوستانه با همه کشورهای منطقه صورت گرفته باشد، از دیگر سو ممکن است این سفر در پی ناهمبازی از عدم همکاری عملی پاکستان در راستای تأمین امنیت در کشور انجام شده باشد.

به هر حال حفظ توازن در سیاست های منطقه ای به نفع افغانستان می باشد و چنانچه این توازن به هر دلیلی به هم بخورد، زبان های امنیتی و اقتصادی آن به افغانستان مشهود خواهد بود. اما اگر افغانستان به بهای صلح و تأمین امنیت واقعی، برخی همکاری های هند را از دست می داد بازهم شاید زیاد به زبان این کشور تمام نمی شد و این عدم موازنه در مقایسه میان اهم و مهم قابل توجهی می بود، اما به نظر می رسد که اعتماد واقعی تاهنوز میان دو کشور افغانستان و پاکستان شکل نگرفته است و از اینرو از دست دادن یک همکار استراتژیک به امید چیزی که وقوع آن حتمی نباشد، کار عاقلانه به نظر نمی رسد.

حکومت وحدت ملی هرچند از دل یک انتخابات شفاف و عادلانه نه، که از دل یک مصلحت و سازش بیرون آمد اما مردم افغانستان با توجه به بن بست انتخابات، افزایش ناامنی ها، افزایش روزافزون مشکلات اقتصادی و چالش های دیگری که کشور با آنها مواجه بود؛ این حکومت را پذیرفته و بدان امیدها بستند. در آوان شکل گیری حکومت وحدت ملی تصور عامه این بود که این حکومت معطل وحدت ملی است. تمام قضایا را به دور از تعصب و بی رویکرد ملی تعقیب کرده و بسیار جدی عمل خواهد نمود. بنا یک حکومت موفق و کارا خواهد بود. این امیدها اما با گذشت چند ماه از عمر حکومت وحدت ملی جایشان را به یاس دادند. از عمر حکومت وحدت ملی حدود هفت ماه می گذرد. کارنامه هفت ماهه حکومت وحدت ملی چندان کارنامه درخشانی نیست. بعد از شکل گیری این حکومت ناامنی ها روز به روز زیاد شده و فعالیت های گروه های تروریستی به شدت گسترش یافته است. حکومت افغانستان نه تنها در مهار عملیات های طالبان و اقدامات و حرکات شورای کویته و شبکه حقایق نا موفق بوده که از شکل گیری گروه تروریستی داعش در افغانستان نیز جلوگیری نتوانسته است. گروه داعش که افراطی ترین و نیز مجهز ترین گروه تروریستی است، در افغانستان عرض وجود کرده و بنایه برخی از گزارش ها در حال جذب نیرو است. این موضوع زنگ خطر جدی برای افغانستان به شمار می آید. هرچند اردوی ملی افغانستان در طول این مدت کاملا خاموش نبوده و چند عملیاتی بر ضد تروریستان انجام داده است. این عملیات ها اما بجز از عملیات پاکسازی هلمند زیاد موثر و محسوس نبوده و نتوانسته دشمنان را از حرکات و انجام برنامه های شوم شان باز بدارند. در اکثر موارد سخنان و موضع گیریهای هر دو تیم اگر متناقض نیست متفاوت است که حکایت از اختلافات شدید و تنش های بین الیمی دارد. حتی در مورد سیاست های خارجه و روابط با همسایگان

و جهان، میان هر دو تیم سهمیه در قدرت موفقگیری دوگانه دیده می شود که برای آینده و مسایل علیای کشور بسیار خطرناک است. سیاست های حکومت وحدت ملی در برخی موارد کاملاً خلاف سیاست های حکومت پیشین بوده است. من باب مثال حکومت آقای کرزئی نسبت به همکاری و صداقت پاکستان و ایالات متحده آمریکا خوشبین نبود. در اواخر دوره دوم حکومتش حتی دچار تنش شده بود. برعکس با هند خیلی نزدیک و صمیمی بنظر می رسید. حکومت موجود اما برخلاف حکومت قبلی از دوستی با پاکستان و ایالات متحده خوشبین بوده و در تلاش برقراری رابطه نیکو با پاکستان است. البته در این زمینه حکومت وحدت ملی مورد انتقادات شدید بعضی از اعضای حکومت قبلی قرار گرفته و نیز افغانستان در راه تلاش دوستی با پاکستان متحمل ضرر شده است. معادله «دوست دشمن دشمن دوست» در مورد هند مصداق یافته است. به این معنی که به هرپیمانه که پاکستان با افغانستان نزدیک شده به همان اندازه هند که یکی از کمک کننده های اصلی اقتصادی افغانستان است فاصله گرفته و قطع برخی از کمک های اقتصادی اش را اعلام کرده است. این چرخش سیاسی و موضع گیری نسبتاً افراطی حکومت فعلی افغانستان برای بعضی ها اوضاع را کمی مبهم و سردرگم ساخته است. هرچند رئیس جمهور غنی بعد از گذشت هفت ماه از حکومتش حالا فرصت آن را یافته تا به هند سفر کند. امیدواریم این سفر دست آوردهایی همراه داشته باشد و رئیس جمهور بتواند دوباره اعتماد سازی نموده و روابط دو کشور را به حالت عادی دربیآورد. موضوع مصاحبه و آشتی با طالبان که به دلیل عدم کارایی روند گذشته نیاز به تغییر و بازنگری داشت، ظاهراً تغییری آن چنانی وارد نیامده و گماناً با همان شیوه سابق که صحبت از موضع پایین و به نحوی باج دهنی است؛ ادامه یافته است. صرفاً با این تفاوت که این بار به جای قطر پای چین به عنوان واسط درمیان آمده و چین وعید

می غلغند، وزارت دفاع که از کلیدی ترین وزارت خانه هاست وزیر ندارد و با سرپرست اداره می شود. اگر حکومت افغانستان مصمم به حل مشکلات کشور است و می خواهد که کشور روزی به جایگاهی برسد که کشورهای توسعه یافته دموکراتیک رسیده اند، از نقطه نظر نگارنده نکات ذیل از جمله مواردی مهم و قابل توجه است. ۱- حکومت وحدت ملی می بایست واقع بین باشد و تصامیم خردمندانه بگیرد نه تصامیم ایده آل گرایانه و یا احساساتی که ناشی از گرایشات و ترجیحات شخصی باشد. در ضمن شایسته است استراتژی های دراز مدت و کارا اتخاذ نماید. در غیر آن کشور به طرف غرق آبی به پیش رفته و تاریخ تلخ دهه های قبل از دو هزار و یک تکرار خواهد شد. بعضاً برخوردها و موضع گیریهای از جانب حکومت دیده شده که متأسفانه اگر متعصبانه و احساساتی نبوده عجزلانه بوده است. ۲- آنچه باید در اولیت اول کاری حکومت قرار بگیرد، تأمین امنیت است. مهم ترین کارورژه حکومت با قوه مجریه ایجاد نظم و برقراری امنیت در جامعه است. مسایل اقتصادی، ایجاد اشتغال و فراهمی امکانات مرتب و به امنیت می باشد. مساله امنیت با تجارت رابطه مستقیم دارد. به این معنی که با برقراری امنیت سرمایه گذاران و تاجران در کشور احساس مصونیت و آرامش کرده،

نیازی به بیرون کردن سرمایه هایشان نمی بینند. به این ترتیب خود به خود از فرار پول جلوگیری به عمل می آید. از طرف دیگر چون در افغانستان بستر و زمینه را برای سرمایه گذاری مناسب و آماده می بینند، نه تنها سرمایه داران داخلی که سرمایه گذاران خارجی نیز جذب شده و به سرمایه گذاری می پردازند. با این کار گراف اشتغال زایی خود به خود بالا رفته و اقتصاد مردم که دغدغه اصلی زندگی شان است جان می گیرد. ۳- حکومت زمانی ملی است و می تواند معطل وحدت ملی باشد که از تمام اقوام افغانستان بتواند نمایندگی کند. و زمانی می تواند از تمام اقوام نمایندگی کند که آینه تمام اقوام باشد. یعنی هر فردی از هر قومی نسبت به حکومت احساس تعلق و خودی بکند. این امر زمانی محقق می شود که حکومت با رویکرد ملی به مسایل رسیدگی نموده و افراد سهمیه در حکومت و یا قدرت غیر متعصبانه عمل کند. رئیس جمهور افغانستان رئیس جمهور تمام اقوام افغانستان است. حکومت تمام اقوام افغانستان است و باید به مشکلات تمامی اقوام یک سان رسیدگی کند. مادامیکه رویکرد حکومت و یا مقامات حکومتی سمعی، قومی و یا تعلق نسبت به آن نمی کنند که منزجر شده و فاصله می گیرد.

ضرورت مبارزه جدی با سفرهای غیرقانونی وقاچاقبران

حسین پیمان

میباشد. نحوه برخورد با افرادی که به صورت غیرقانونی وارد یک کشور میشود بستگی به قوانین نافذه کشورها دارد. در برخی از کشورهای نیروهای حافظ سرحدات آنان حتی میتوانند بالای کسانیکه تلاش کنند به صورت غیرقانونی وارد کشور شان شود تیر اندازی کنند. رویهم رفته سفرهای غیرقانونی برای هیچ کشوری قابل قبول نیست. ازسویی هم تمامی کشورها تلاش میکنند که مانع انجام سفرهای غیرقانونی از سوی شهروندان شان به کشورهای دیگر شوند.

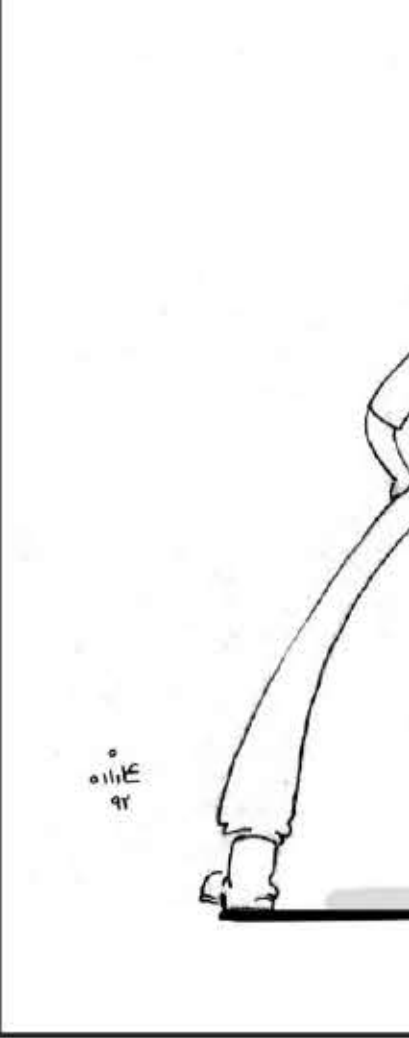
سفرهای غیرقانونی طی دهه های اخیر به صورت سرسام آوری افزایش یافته است. گفته میتوانیم که در حال حاضر سفرهای غیرقانونی به یک معضله بین المللی تبدیل شده است. با افزایش سفرهای غیرقانونی مرگ ومیر مسافران که تلاش میکنند دست به انجام چنین سفرها بزنند نیز افزایش یافته است. در تازه ترین مورد روز یکشنبه هفته جاری یک کشتی حامل پناهجویان

که به صورت غیرقانونی عازم اروپا بودند در نزدیکی سواحل لیبی در اب غرق شد که به اساس امارهای ابتدایی دستکم هشتصد نفر درین رویداد جانهاشانرا از دست داده اند. تمامی افرادی که تلاش میکنند به صورت غیرقانونی مرزهای کشورها را عبور کنند در واقع به همکاری کسانیکه پیشه شان انتقال غیرقانونی افراد به سایر کشورهاست صورت میگیرد. کسانیکه دست به انجام چنین سفرها میزنند معمولاً از عواقب ان بی خبرند و بر بسیاری موارد قریب کسانیکه را میخورند که با وعده های دروغین آنان را وادار به انجام سفرهای غیرقانونی میکنند. پروسه که در ان یک شخص به صورت غیرقانونی توسط کسی دیگر در اثر قریب ویبا استفاده از زور از مرز یک کشور عبور داده میشود، قاچاق گفته میشود. این روند معمولاً توسط قاچاقبرانی انجام میشود که شغل شان انتقال غیرقانونی افراد از مرز یک کشور به کشور دیگر است. قاچاق انسان به اساس قوانین بین المللی جرم پنداشته میشود اما اگر در جریان اینگونه سفرها مسافران جانیهای شانرا از دست بدهند جرم قاچاقبران چندین برابر میشود. افغانستان از جمله کشورهاست که شاید بیشتر ین تعداد مهاجرین را در سطح جهان داراست. در حال حاضر ملیونها تن از شهروندان افغانستان در خارج از کشور و در عالم مهاجرت به سر میبرند. متأسفانه مهاجرت افغانها به کشورهای دیگر عمدتاً

حکومت استرالیا سال گذشته با حکومت کمبودی توافقنامه ای را امضا کرد که به اساس ان پناهجویانی که در خواست های پناهنده گی انسان در کمپ های نارو و مانوس پروسس میشد پس از تکمیل درخواست های شان به کشور کمبودیا فرستاده شده و در انجا برای همیشه مسکن گزین میشدند. این پناهجویان پس از تکمیل در خواست های پناهنده گی شان دو گزینه در پیش رو داشتند یا به کشور کمبودیا میفرستند و یا هم در کشور اصلی عودت داده میشدند. تا اکنون هیچ پناهجویی به کشور کمبودیا فرستاده نشده اما پیتر داتن وزیر مهاجرت استرالیا میگوید که اکنون تمامی امکانات برای پناهجویان در کشور کمبودیا فراهم شده و پناهجویان میتوانند که پذیرفتن کشور کمبودیا از تمامی امتیازات درین کشور کمبودیا استفاده کنند. هرچند این تصمیم حکومت استرالیا با اعتراض شدید پناهجویان روبرو شد اما به نظر میرسد که پناهجویان چاره ندارند جز اینکه هوای استرالیا را برای همیشه از سر بیرون کنند و وارد کمبودیا شوند. تا اکنون یک گروه از پناهجویان که در خواست های پناهنده گی انسان تکمیل شده در جامعه پاپوا گینه نو رها شده اند. این پناهجویان پس از این میتوانند که مانند شهروندان پاپوا گینه نو درین کشور کار و زنده گی کنند.

استرالیا حکومت این کشور ناگزیر شد که پالیسی خود را در قبال پناهجویان تغییر دهد. با امدان تونی ابوت در عرصه قدرت استرالیا پالیسی مهاجرت این کشور علیه پناهجویان بی سابقه ی سخت تر شد. تونی ابوت با اجرا نمودن برنامه حفاظت از مرزهای استرالیا توانست دروازه های این کشور را به روی پناهجویان غیرقانونی به کلی مسدود سازد. به اساس گزارشها طی هجده ماه گذشته هیچ کشتی حامل پناهجویان غیرقانونی موفق نشده است که پناهجویان غیرقانونی را به استرالیا انتقال دهد. ازسویی هم حکومت استرالیا میگوید انعه پناهجویان که طی سالهای گذشته به صورت غیرقانونی وارد این کشور شده و در حال حاضر در کمپ ها به سر میبرند نیز چانس ان را نخواهند داشت که در استرالیا مسکن گزین شوند. حکومت استرالیا میگوید این افراد حتی اگر مستحق پناهنده گی هم باشند در استرالیا نه بلکه در کشورهای نارو، کینه نو و یا هم کمبودیا مسکن گزین خواهند شد. پیتر داتن وزیر مهاجرت استرالیا هفته گذشته اعلام کرد که تمامی امکانات برای پناهجویان در کشور کمبودیا فراهم شده است و به زودی اولین گروه از پناهجویان از کمپ نارو به کمبودیا منتقل خواهند شد. فرستادن پناهجویان به کشور کمبودیا بخش از تلاشهای تونی ابوت نخست وزیر کنونی استرالیااست.

کارتون روز

بدون شرح

روزنامه افغانان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیاتگر دیدگاه روزنامه افغانان میباشد.

روزنامه افغانان بخش دری و پشوی روزنامه اوت لوک افغانان است.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی

کاریکاتورست: خالق علی زاده

دبیران: محمد صالحی، علی اصغر زاهدی
مسئول وب سایت: محمد علی بومای

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷-۱۳۷

افغانستان The Daily Afghanistan
Outlook AFGHANISTAN
The Leading Independent Voice